

אמציה כהן מת מפצעיו

בתנועה הקבוצית, חבר קבוצת "הצפון" מאז היוסדה, זה י"ב שנים. עבד במקוה ישראל, בתחנת הנסיונות בבן-שמן והלך להולאנד ללמוד גידול בקר ורפתנות. שמר עם בני קבוצתו ביערות הקרן הקיימת בעמק והתיישב אתם ברמת-יוחנן. ידו רב בכל ענפי המשק והוא עמוד התוך גם בשמירה ובהגנה. יודע ערבית — טיפח יחסי שכנים עם הערבים. בשנים הראשונות לעליה על הקרקע היה שומר ומאז החלו ההתקפות — היה ממלא תפקיד רב-אחריות בשמירה. גם בקרב האחרון בו נפל היה בין הראשונים שהתקדמו לקראת מרצחים.

אמיץ לב וטהר-רוח היה אהוב ומקובל על חבריו. בן 33. הניח אשה וילדה בת שנתיים.

הוריו הזקנים נעקרו ממקומם ועברו לרחובות עם הנעקרים בהחרב באר-טוביה במאורעות תרפ"ט. אביו נפצע אז קשה והיה מוטל חולה ימים רבים.

אמציה כהן, שנפצע ביום ד' בערב בקרב עם כנופיה ברמת-יוחנן, מת אתמול ב-12.45 אחה"צ בבית החולים "עזרה" בחיפה. הכדור שעבר דרך הכתף נתקע בחוט השדרה.

ב-4.30 הועברה הגויה לרמת-יוחנן. ללויה באו שליחים מכל נקודות גוש עמק זבולון ומהמוסדות בחיפה. מטעם הועד הפועל של ההסתדרות — ב. רפטור. החברים מעמק יזרעאל לא הספיקו לבוא. נוכח גם קצין המחוז י. צ'יז'יק. הספידו שנים מחברי המקום, חבר מכפר "מכבי" הסמוך והרב מכפר עטה.

ליותה את אמציה לבית עולמו גם אמו הזקנה. האב לא בא מחליו.

דור שני לבוני המולדת. נולד בבאר-טוביה, בנם של שרגא פייבוש ומאשה כהן, מאכרי באר-טוביה הותיקים. אמון על עבודה מנעוריו. בוגר הגימנסיה "הרצליה", נצטרף אל העובדים ודבק